

Lyrikk

En Lyrisk stafett

I denne lyriske stafetten vil vi at kolleger skal dele stemninger, tanker og assosiasjoner rundt et dikt som har betydd noe for dem, enten i arbeidet eller i livet ellers. Den som skriver får i oppdrag å utfordre en etterfølger. Slik kan mange kolleger få anledning til å ytre seg i lyrikkspalten. Velkommen og lykke til!

Tove Rutle – lagleder

For meg er lyrikk også kondenserte følelser og stemninger, som så konsentrert og presist uttrykker, fremhever og forsterker akkurat den sinnsstemningen jeg svever i der og da. Slik sett har lyrikk hatt størst betydning i perioder av mitt liv der det har svinget på sentrale områder som håp, savn og kjærlighet: Karin Boye er her en av mine favoritter. Men så langt som til hennes dikt kom jeg ikke! I min deltids rådgiverstilling i Trondheim kommune jobber jeg i Enhet for legetjenester. Her styrer fire varme og entusiastiske personer, med Sonja Handberg Nielsen i spissen, over 122 Trondhjemfastlegers ve og vel, med alt fra korrekt basis-

tilskudd, deltidsstillinger og ikke minst: menneskelig og praktisk støtte når større eller mindre kriser i livet kan melde seg. Og de kommer jo for noen og enhver av oss!

En slik oppegående enhet abonnerer selvsagt på Utposten. Og da jeg kom på jobb hadde Lisbeth allerede lest at jeg var utfordret, og som det omtenksomme medmennesket hun er, så kom hun også stikkende med et forslag til et passende dikt.

La gå at Andre Bjerke vender tilbake, men han har så mange bra dikt at stafetten kunne ha gått i flere år med bare hans bidrag. Mitt utvalgte dikt uttrykker følelser som helt sikkert har svevet inni enhver allmennpraktikers hode: en skulle nesten tro at Andre Bjerke også skrev trygdeerklæringer!

Underst i bunken

Kan du høre at jeg roper «Au»?
Jeg ligger fastklemt underst i din haug.
En såkalt vanskelig og vrien sak
Er jeg; som stadig dyttes lenger bak.

Her ligger jeg og lager press
Og skaffer deg unødig stress.
For når du ofrer meg et blikk,
Får din samvittighet et stikk

Og desto lenger jeg blir gjemt
Så er det ting som blir glemt,
Og da vil jeg bli særlig
vrien og besværlig.

Så hvis du snudde bunken om
Så jeg igjen på toppen kom,
Og jeg fikk min behandling,
Da ble det stor forvandling.

Du tror du trykker meg
Mot skrivebordet ned,
Men faktisk er det jeg
Som trykker deg og ikke gir deg fred.

For i din tanke vet jeg at jeg murrer
Du må jo en gang ta meg når de purrer!

Stafettpippen leveres videre til
Sigurd Førre ved Saupstad legesenter i Trondheim, operaelskeren,
gourmetkokken og ikke minst,
et tenkende, litterært og
lyrisk medmenneske!

Hilsen Torgeir Fjermestad